

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

Köyhän pikku sisko

(Jatk.)

Verona nousi katuvaunuun tavalliselta paikaltaan ja matkansa suunta oli kohti liikekaupungin osaa. Hänellä oli mielessä mitä hän nyt tekisi, ja hän suunnitelti sen mielessään istuessaan katuvaunussa. Hän oli kerran vierailut tuttavien luona pohjoispuolella, ja tiesi mistä saisi vuokrata halvalla asunon. Hän aikoi vuokrata asunon puolelta toista tai kahdella dollarilla viikolta, ostaa ruokansa milloin ja miten voi. Ensi tehtävä oli saada asunto. Oli sunnuntai-ilta-päivä, ja hän toivoi saavansa asiansa kuntoon, että pääsisi työhön seuraavana aamuna. Vaikka hän ei ollut vielä voimistunut sairaudestaan, oli välttämätöntä hänen mennä työhön, ja häntä puistatti ajatus siitä, että hän mahdollisesti voisi sairastua uudelleen. Mutta mitä ikinä tapahtuisikin, hän oli päättänyt, että äitinsä tai kukaan hänen tuttavansa ei saisi tietää mitään hänestä, tai hänen olinpaikastaan.

Hänen luonteensa oli kokonaan yksilöllinen ja hän luuli, että persoonalliset voimansa riittäisivät kaikkiin hänen tarpeisiinsa.

X LUKU.

Planters House Maplessa, Indianassa, seisoo vastapuolella katuja yhden katuristeyksen alas asemahuoneelta, ympäröitynä Locus-puilla. Tämä rakennus on pystytetty jo puolivälissä viime vuosisataa, mutta ei ole sittemmin uudistettu, vaikka on paikkailtu ja maalailtu useita kertoja. Siinä on pieniruutuiset vanhanaikaiset ikkunat, ja pylväskäytävä silcellä etuseinällä. Leveä käytävä läpi rakennuksen, jonka toisella puolen on konttori, ruokailuhuone ja keittiö, ja toisella puolen salit ja vastaanottohuoneet. Toisessa kerroksessa on makuuhuoneet. Rakennus on alkuperäisesti maalattu keltaseksi, jonka värin se on kantanut enimmät vuodet olemassaolonsa ajalla.

Niinä päivinä kun Maples oli liikekeskus, ja kauppatavara kuletettiin härjillä, oli Planter's House alituisessa liike-elämän surinassa. Tusinoittain kauppiaita meni ja tuli avarassa konttorissa, jutellen seikkailuistaan, ja ei ollut harvinaista kuulla viittailuja miten he ovat petkuttaneet maalaisia kauppoissa. Salit olivat täynnä paikkakunnan kauneimpia tyttöjä ja nuoria kauppiaita. Illallisen jälkeen—joka oli oiva ateria kuumia "bis-kettiiä", runsas varasto tuoretta voita, maitoa, hunajaa, muniä, pihvi, paistettua silavaa tai lintua—kun ruokapöytä oli korjattu pois, kokoontui koko seurue ruokailuhuoneeseen, missä soiton

vaikutuksesta puolisolkit ja satiinut, avokaulaiset röijyt, krinullit, ilman eroitusta sekaisin kotikuntoisten kanssa pyörivät vilkkaassa tanssissa—vilkastuen yön kuluessa—aamuun saakka. Nuoret miehet saattoivat neitokset koteihinsa ja palasivat oikaistakseen itsensä korkeajalkaisille höyhenpatjaisille vuoteille, nukkumaan lyhyen sikeän unen, siihen asti kun aamiaistorvi herättää heidät aamulla.

Kesäilloin, kun Locus-puut olivat tuoksuvissa kukissa, lauloivat nuorukaiset lemmentauluja punastelevien neitosten korviin, ja valoja vaihdettiin, jotka jälkeensä yhdistyivät uudessa, nuorena elämässä. Sillä juuri niin vähäpätöisiltä näyttävistä seikoista kuin Planter's Housen tanssiaisista kasvoi paikkakunnan ydin ja selkäranka. Enemmistö Maplesin vanhimmista tänäpäivänä voivat kertoa teille, että he kohtasivat, rakastivat, vannoiivat valansa, ja useat heistä avioliittoon solmittiin Plenters Housissa.

Mutta tapahtuipa muutos näissä iloisissa olosuhteissa. Keväällä 1895, saapui joitakin "kaupungin herroja" Maplessiin ja majailivat Plenters Housessa. Pian saatiin tietää, että he ovat rautatieyhtiön maanmittareita. Tästä kyläläiset kovin pelästyivät. Uutinen levisi ympäri, että ajetaan tehdä rautatie läpi Maplesin. Tätä uutista ei otettu suosiolla vastaan rahdin vetäjien keskuudessa, ja kauppiaita kutsuttiin kokoon joka sunnalla. Kokouksia pidettiin Planters Housella, ja päätettiin lähettää mies lainlaatikuntaan vastustamaan tätä liikettä. Oli helppo saada edustajia. Tarvitsi vain todistaa, että siitä kauppa joutuisi kärsimään, joka tietysti tarkoitti heidän ja rahdin kuljettajien edun vahingoittamista. Härkäajurit eivät koskaan voisi kilpailla rautateiden kanssa, ja jos kauppa etelästä kuletetaan Chicagoon tai johonkin toiseen suurempaan kaupunkiin, jääpi Maples kuivaksi.—Niin arvelivat paikkakunnan rahamiehet ja niin uskoivat paksumpikäiset kyläläisetkin ja sitäpaitsä, vedottiin ihmisten tunteisiin, kuinka esi-isille on ollut olevat olot kyllin hyvät, miksi ei siis nykyiselle polvelle.

(Jatk.)

Naisten toiminnasta

(Jatkoa kuudennelta sivulta.)

joku muukin takana, että saadaan äänestys-oikeus vietyä näin vaalien edellä ja kaikkilhan on luvallista tässä kukoistavassa yhteiskunnassa. Kuolla vaikka nälkään. Ei se ketään liikuta. Ainoastaan pieni huomautus jossain porvarilehden huomaamattomimmassa nurkassa.

Vahingon laukaus.

Kansalainen Nick Lahti ampui itseään rintaan. En ole kuullut tämän

asian yksityistietoja, miten asia oikeastaan on, mutta puheitten mukaan hän on ollut puhdistamassa automaattista revolveria tämän kuun 14 p:n illalla ja tyhjentäen revolverin sisustan panoksista oli sinne huomattava jäänyt yksi patruuna, joka laukesi ja luoti tunkeutui rintaan. Sieltä kulkeutuen keuhkoihin. Hän on nykyään St. Maryn hospitaalissa hoidettavana. On hyvin vähän toivoa hänen eloon jäämisestään, sillä veri on vuotanut sisälle. Siinäkin yksi varustus ampuma-aseitten vaarallisuudesta.

Häitään viettivät

syyskuun 14 p:n iltana nuorikot Olga Virtanen ja Sam Homi, omalla talollaan 4:llä kadulla. Rauhantomari Mr. George Arnold toimitti vihkimisen. Suuri tuttavajoukko oli saapunut onnittelemaan nuorelle parille, joka nyt laskee avioliiton purtensa ulapalle hyökylalmeitten tuihdeltavaksi. Toivoni olisi, että purtente voisi väistää kaikki salakarit, mitkä kaikkialla ovat meitä vastassa. Mutta yhteisymmärryksellä ja lemminpuolisella toistensa tuntemisella voimme välttää vaikeimmatkin vastukset, sillä elämäni ensi askel oli ihana, sillä ei näkynyt pähtyneitä, sillä väkijoumia ei ollut tarjottavana, kuten usein tällaisissa tilaisuuksissa tapaa olla, joka on huono tapu. Ilta kului hauskaasti puoleen yöhön työvien laulujen raukuessa sekä maan tavan mukaan polkaviikarit soittovehkeineen ulkona pitivät musiikkia huolta ja loppujen lopuksi kohotettiin nuori pari kattoon kymmenien vankkojen käsivarsien voimasta. Tervetuloa joukkoomme! Valittuun sopu ja iloisuus keskenämme! Toivoo

YKSI JOUKOSTA.

GOLDFIELD, NEV.

Koska näin että Toverittareilla on asiameis. Bisbeessä, ja että se on kokolailla virkeässä toiminnassakin, niin päätin, että Toveritar on ehkä enin levinnyt suomalainen lehti Bisbeessä. Ja siinä hurksaassa luolassa, että se joutuisi kaikkien toverien ja toverittarien luettavaksi, lähettän pienen varotushuuton teille, Bisbeen toverit. Jotka ovat Toverista seuraneet Goldfieldin s. s. osaston rettelöitä tämän kesän ja viime talven, tietävät sanomattakin minkälaisessa tilassa osastomme on sen ajan ollen, alituista riitaa ja mitä hävyttömintä haukkumista ovat "radikaalit" täällä oloikansa tehneet ja nyt on osastomme mennyt kalua, kaikki suomalaisen järjestön kannalla olevat toverit erotetaan sosialistipuolueesta, osa on jo erotettu ja toisia vastaan on syytökset parhaillaan käynnissä. Joo, ja sitte se loppuponsi, ettei heitä saa ottaa mihinkään osastoon jäseneksi ilman Goldfieldin "radikaalien" lupaa.

Nyt, kun täältä on eräs puhous lähtenyt Bisbeeseen, toivon, että toverit siellä ovat varuillaan hänen suhteensa. Näin eräästä Toveritaren numerosta, että siellä on jo "keltaset" voitolla. Siis, Bisbeen toverit, minä painan teidän sydämellenne te tiedätte minkälaisessa tilassa on s. s. osasto, jos siellä on enemmistö "radikaaleja". Käyttäkää kykyne ja voimanne yhteisen työn eteen. Minä tiedän, että Bisbeen "keltasissa" tovereissa on kykeneviä ja tarmokkaita henkilöitä, ottakaa siis rautaisilla kourilla asiaan kiinni, älkääkää olko nahjuksia, kuten me, tai teidän osastonne on hetken päästä samassa haajannustilassa kuin joku aika sitten, ja vieläkin pahemmassa, se joutuu siihen tilaan, missä on nykyään Goldfieldin s. s. osasto Nevadassa.

JENNIE.

PORTLAND, ORE.

Hidasta on täyttää tehtäviään, niin tärkeitä kuin ne ovatkin. Niin on kirjeenvaihtajankin kanssa täällä

BERKELEY, CAL.

Naamiotanssit oli lauantaina t.k. 16 p., mutta ihmisiä niin vähän, että en viitsi sanoa edes. Maskitansseissa joissa ennen on ollut väkeä melkein liikaakin, ei ollut tarpeeksi "puetuita", että olisi voitu antaa ilmoitetut kolme palkintoa, annettiin ainoastaan kaksi. Ensimmäinen: "työläisperhe nykyäänä". Kiti pesee pyykkiiä, isä hoitaa pienokasta, keittää ruokaa ja parsii sukkaa. Toinen: "sodasta palannut sotilas Henry Dubb".

Syysjuhlat olivat komeat. Ohjelma oli hyvin vaikeita sekä suoritettiin hyvin, paitsi tov. Sirolan viimeinen laulu "Humiseva huilu". Sitä ennen lauloi hän kaksi voimia kysyvää laulua: "Aloha Oe" ja "Tullipunakukka" hyvin. Mutta viimeisessä laulussa ei hän voinut korkeita ääniä laulaa ensinkään.

MI—MI.

Portlandissa. — Lience nukkunut — mutta nyt kai herännyt.

On sangen hauska nähdä miten tolmellaan meidän Toveritarin asiameis hyöriä valistuksen edistämiseksi, saadakseen yhä uusia tilauksia lehdellemme. Toivon parhaita onnea ja jatkoa innostukselle. — Mutta, ikävä on toiselta puolen nähdä miten moni itsetiedottomana antaa asiameiselle ajattelemattomia tuhmia vastuksia: "En, en tilaa, mitä minä sillä teen," näin vastaa moni. Se on surullista kuulla, kun luulisi olevansa tekemisissä tietoisuutta ja oppia haluavan henkilön kanssa.

Hyvät toverittaret! Muistakaahan miten tärkeää meidän päivinämmen on seurata aikaa. Ajatelkaa,—että on käymässä maailmansota, joka murhaa satoja miljoonia ihmisiä. Sen vastustamiseksi tulee meidän alati työkennellä. Ja juuri meidän naisten tulee ahkerasti tehdä työtä valistuksen ja edistyksen työvälineillä. Te ymmärrätte ja tiedätte kuinka monella toverittareillemme tämä nurja ja kleron yhteiskunta on vienyt toverin teurastus- ja tappotantereille. Alati vaanii kapitalistinen järjestelmä tavalla tai toisella yhä uusia uhreja itselleen. Mutta poistakaaamme se. Onhan joukkomme joitakuita edistyksen tyttäriäkin. Tarkoitaa tietoisuutta saaneita. On työvien opistollakin käyneitä, on ainakin yksi. Ja kykyä laulu olevan, puuttuu vain innostusta. Ihmettelen, miksi puuttuu innostusta. Etkö se ole niin, että mitä enemmän tiedämme sitä enemmän innostumme levittämään tietoisuutta ympärillemme, saadaksemme suuremmaksi joukkomme. Tietämättömyyden vuosikhaan niin moni on erillään toiminnasta. Kumpi todellinen syy on tässä, en osaa sanoa, mutta toivon "kyvykkäiden" tuovan jotain "kyvykkästä" esin, ettemme tee vahingossa kyvyttömyyden huomiota.

Soisin pian alkavan räppään yhteistoiminnan joukkoomme. Se olisi suurta ja kaunista.

KIRJEENVAIHTAJA.

Varotushuuto alamaailmasta

(Kirje, mistä seuraavat otteet on poimittu, on erään yhteiskunnallisen paheen uhrin lähettämä Terre Haute Postin naisten osastolle. Kirjoittaja on opistosivistyksen saanut nainen, jonka nimi pidetään salassa.)

Annatteko alamaailman naisen

(Jatk. 8:lla sivulla)

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla, C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.